

SPC
PÀGINES ESPECIALS

CENTRE CULTURAL
LAUREDIA

DIJOUS, 16 DE JULIOL DEL 2026

UN REFERENT QUE RENEIX

INTRODUCCIÓ

La cultura torna a casa

SANT JULIÀ RECUPERA UN EQUIPAMENT CLAU PER A LA SEVA VIDA CULTURAL I ASSOCIATIVA

Hi ha edificis que no es poden explicar només amb metres quadrats, pressupostos o dates d'inauguració. El Centre Cultural Lauredià n'és un. Durant més de tres dècades, l'equipament de la plaça de la Germandat ha estat molt més que un nucli d'activitats: ha estat biblioteca, sala de teatre, cinema, escola, punt de trobada, seu d'entitats, espai de pas i, sovint, el lloc on Sant Julià de Lòria es reconeixia a si mateixa.

Per això, quan la matinada del 9 de novembre del 2022 les flames van malmetre greument l'equipament, la parròquia no tan sols va perdre una infraestructura clau. També va quedar tocada una part de la seva vida quotidiana. El foc no va provocar víctimes, però va deixar fora de servei un edifici essencial per a la societat laurediana i del conjunt del país. Els diferents serveis van haver de reorganitzar-se, buscar altres espais, adaptar programacions i continuar caminant sense el seu principal punt de gravetat.

**EL CENTRE VA OBRIR
PER PRIMER COP
LES PORTES EL 18 DE
SETEMBRE DEL 1992**

Ara, amb la reobertura del centre, Sant Julià recupera una peça essencial del seu mapa emocional i cultural. La inauguració de la nova infraestructura no és només el final d'unes obres: és el retorn d'una manera d'entendre la vida de poble, amb la cultura com a servei públic, com a espai de convivència i com a identitat compartida.

La història del Centre Cultural Lauredià es remunta a final de la dècada dels vuitanta. La iniciativa sorgeix de la comissió de gestió de l'aparcament de la plaça de la Germandat per ubicar-hi un espai dedicat a la cultura. Les obres van iniciar-se el 1989 i van culminar el 18 de setembre del 1992, data de la inauguració oficial.

Aquell dia es va obrir un equipament únic al país: uns 6.000 metres quadrats que centralitzaven activitats que fins aleshores havien estat disperses o en instal·lacions molt més modestes. Biblioteca, auditoris, aules, sales per a entitats i espais de trobada quedaven reunits sota un mateix sostre. Amb el temps, aquell conjunt es consolidaria com l'únic centre cultural andorrà amb una concentració tan completa de serveis i usos.

L'edifici va néixer durant el consolat de Josep Maria Felipó i va ser inaugurat sota el mandat de Ricard Tor, que va tenir l'honor institucional de tallar la cinta. En aquell moment, el centre encara no incorporava formalment l'etiqueta "i de Congressos" al nom, que arribaria més tard. Era, sobretot, el Centre Cultural Lauredià: una aposta parroquial per aixopugar i impulsar una activitat associativa que a Sant Julià ja tenia arrels profundes.

**L'ESPAI PRENIA
EL RELLEU DEL
DESAPAREGUT CENTRE
CULTURAL LAURÈDIA**

La idea no sortia del no-res. El nou espai era hereu del desaparegut Centre de Cultura Laurèdia, unes instal·lacions situades prop de l'església que, malgrat la seva aparença provisional, havien estat un espai fonamental per a diverses generacions. Allà hi havia nascut o crescut part de l'activitat cultural de la parròquia, amb entitats com l'Esbart Laurèdia o la Coral Rocafort. El nou edifici de la plaça de la Germandat havia de prendre aquell llegat i donar-li escala, continuïtat i futur.

La inauguració del 18 de setembre del 1992 va tenir el caràcter emotiu propi de les grans obertures locals: autoritats, públic, entitats i una sensació compartida d'estar participant en alguna cosa que anava més enllà de l'acte protocol·lari. Per als col·lectius lau-

**LA PARRÒQUIA JA
TENIA ALESHORES
UN TEIXIT ASSOCIATIU
MOLT IMPORTANT**

redians, aquell dia significava disposar finalment d'una casa comuna. Per a Sant Julià, suposava convertir la plaça de la Germandat en un centre de vida ciutadana.

El nou Centre Cultural Lauredià va arribar en un moment en què Sant Julià ja tenia un teixit associatiu viu. L'edifici no va crear de zero la cultura laurediana, però li va donar una estructura estable, visible i ambiciosa. L'Escola d'Art

va ser una de les primeres a instal·lar-s'hi. També hi van trobar casa l'esbart, la coral i altres ens que havien sostingut durant anys una activitat cultural intensa.

La diferència era que, a partir del 1992, aquesta energia quedava aglutinada. Les associacions podien conviure, compartir espais, generar sinèrgies i programar amb més continuïtat. El centre va actuar com una caixa de ressonància: el que ja existia va guanyar presència i el que encara no existia va trobar condicions per néixer.

La biblioteca va ser una de les grans apostes inicials. Olga Álvarez va rebre l'encàrrec de crear-ne el primer fons, comprant títol per títol fins a formar una col·lecció inicial d'uns cinc mil llibres. El catàleg es feia fitxa a fitxa, amb

EL TEATRE I LA MÚSICA HAN ESTAT UN PILAR CLAU DE LA INSTAL·LACIÓ

una feina manual que avui sembla d'una altra època, però que va bastir les bases d'un servei que de seguida va obtenir resposta ciutadana. La gent es feia el carnet, entrava, consultava, llegia. El centre començava a funcionar com havia estat imaginat: no tan sols com a escenari de grans actes, sinó com a equipament d'ús quotidià.

El teatre i la música van ser l'altre pilar. Disposar d'un espai escènic modern, amb possibilitat de produir i acollir espectacles, va suposar un salt qualitatiu per a la parròquia i per al país. L'auditori Claror es va convertir en un espai de referència per al gran format, mentre que l'auditori Rocafort també va permetre recuperar una dimensió cinematogràfica i d'activitat escènica més propera. Amb el temps, el centre incorporaria la funció de congressos i reforçaria la polivalència, però el nucli seria inequívocament cultural.

La matinada del 9 de novembre del 2022 va interrompre trenta anys d'activitat ininterrompuda. Els bombers van ser alertats pels volts de les quatre de la matinada.

El foc es va originar al vestíbul o a la zona de recepció de l'edifici, amb una propagació molt ràpida per la planta baixa. Les flames van calcinar el vestíbul i van afectar una bona part de la primera planta. L'aigua del sistema automàtic d'extinció i la utilitzada pels bombers també va provocar danys importants en altres zones.

No hi va haver víctimes personals. L'estructura de l'edifici tampoc no va quedar compromesa. Però la imatge de l'interior ennegrit, del cablejat a la vista i de la planta baixa devastada va tenir un fort impacte. El centre, acostumat a obrir cada dia, quedava inoperatiu.

Després de l'incendi, Sant Julià va haver de fer el que ja havia après durant la pandèmia: reinventar-se. Les activitats culturals es van haver de reubicar. Entitats, serveis i programacions van buscar solucions provisionals. El centre ja no podia actuar com a casa comuna i, tanmateix, la cultura laurediana no es va aturar.

La reconstrucció ha estat llarga i complexa. Després de la reobertura parcial de diversos espais, el Centre Cultural Lauredià recupera l'activitat plena amb una arquitectura renovada, amb auditoris actualitzats i amb una façana que vol simbolitzar el renaixement. Però el seu valor principal continua sent el mateix que el dia de la inauguració del 1992: ser una casa oberta a tothom.

DESPATX D'ENGINYERIA CIVIL Urbanisme i Obra Civil Indústria i Edificació

Estructures - Geotècnia - Hidràulica - Hidrologia

Rehabilitació i reparació estructural del nou Centre Cultural Lauredià

C/Bonaventura Armengol, 10. Despatx 143 AD500 Andorra la Vella - Tel.: 842 805 - www.aurea.ad

ENTREVISTA

CERNI CAIRAT. El cònsol major de Sant Julià de Lòria detalla les claus de la reobertura del Centre Cultural Lauredià i resalta com el procés de reforma ha permès posar al dia un equipament essencial per a la parròquia.

“Volem que passin coses dins de l'edifici, però també a fora”

Està satisfet amb el nou Centre Cultural Lauredià?

Moltíssim. L'incendi del 9 de novembre del 2022 va ser un fet traumàtic, no tan sols per al comú, sinó per a tot el poble. Al final, tots teníem la sensació d'haver perdut una part de nosaltres. El Centre Cultural, amb 30 anys d'història, s'havia convertit en una peça clau de la identitat de la parròquia. Veure'l cremar, i veure els danys provocats, va ser un xoc molt dur. Ara, davant d'aquesta nova etapa, ens sentim molt emocionats i molt il·lusionats.

Què hi podrà trobar el visitant respecte a l'anterior equipament?

Una reforma d'aquest tipus té certa complexitat, perquè s'han de conservar elements que formen part de la memòria col·lectiva i, alhora, cal incorporar-hi millores i modernitzar les instal·lacions. L'equip d'arquitectura ha volgut mantenir alguns elements molt reconeixibles, com ara els marbres verds tan característics de l'auditori Claror, però afegint-hi solucions que milloren l'acústica i l'ambient general de l'espai.

I en el cas de l'auditori Rocafort?

Aquí la renovació ha estat completa. En l'àmbit general, aquesta desgràcia ens ha permès posar al dia l'edifici, sobretot pel que fa a les instal·lacions tècniques i audiovisuals. S'ha fet un esforç molt important per renovar l'equipament de so, llum i projecció, de manera que tots dos auditoris disposaran a partir d'ara de tecnologia puntera.

Alguns espais ja es van anar obrint a mesura que acabaven les obres. Per què es va optar per fer-ho per fases?

Per diverses raons. En primer lloc, per tenir més control sobre l'obra, poder sectoritzar els espais i centrar-nos bé en la renovació de cada planta, amb el màxim detall i cura possible. Però també perquè el Centre Cultural té molta activitat quotidiana: escoles d'art, dansa, música... Per això era important recuperar espais progressivament sempre que fos possible. La Biblioteca Comunal Universitària, per exemple, és un servei clau. Per aquest motiu es va prioritzar que poguéssim estar disponible com abans millor.

Un dels canvis més visibles és la façana. Per què es va voler sotmetre el projecte a un procés participatiu?

Quan vam arribar al gener del 2024, sabíem que ja hi havia hagut una decisió prèvia sobre una proposta estètica de façana, triada entre tres opcions arquitectòniques. Nosaltres enteníem que aquest edifici, simbòlicament, és propietat de la

COMÚ DE SANT JULIÀ DE LÒRIA

ELS AUDITORIS
DISPOSARAN A
PARTIR D'ARA
DE TECNOLOGIA
PUNTERA

AQUESTA RENOVACIÓ
HA GENERAT MOLT
INTERÈS DINS DEL
MÓN DE L'ART I LA
CULTURA

gent de Sant Julià. Per això vam voler que la ciutadania també pogués participar en la decisió sobre l'aparença del nou Centre Cultural i sobre com havia de ser aquest nou embolcall. Efectivament, es va obrir un procés participatiu i es va crear un jurat amb entitats artístiques, entitats socials i ciutadans. La proposta escollida és la que avui podem veure. Crec que donarà una imatge visual renovada a l'edifici i a l'entorn de la plaça de la Germandat, però també permetrà guanyar un espai escènic gràcies a la il·luminació.

Això vol dir que també es podran fer activitats a l'exterior?

Exacte. Volem que passin coses dins de l'edifici, però també a fora. Volíem una façana que interpel·lés, que parlés a través de la seva arquitectura i dels mitjans tècnics incorporats. Ja ho hem pogut veure, per exemple, amb la Fira de Primavera i durant alguns espectacles que han combinat música i llum projectada sobre la façana. Això genera un nou espai artístic al mig de la plaça de la Germandat i aporta un valor afegit i diferencial respecte d'altres equipaments culturals del país.

La reforma permetrà acollir propostes que abans no es podien fer?

En el cas dels auditoris, pràcticament ja s'hi podia fer de tot. El que fem ara és donar molt més valor tècnic i molta més qualitat a les activitats que s'hi duguin a terme, amb un so molt millorat i una il·luminació molt més espectacular. Els equips de so han estat auditats per una enginyeria especialitzada, que garanteix que ara no hi hagi reverberació ni a l'auditori Rocafort ni a l'auditori Claror, on abans el so rebotava molt. Pel que fa a la il·luminació, també hi ha hagut un salt qualitatiu important. En determinades obres o representacions, crec que sorprendrà molt el públic.

A més de l'habitual Temporada de Teatre, hi ha nous cicles culturals o noves propostes en preparació?

Són qüestions que s'estan treballant. El que sí que puc dir és que la renovació del Centre Cultural ha generat molt interès dins del món de l'art i de la cultura. Cal pensar bé quin tipus d'espectacles i quins formats volem oferir, i també quins som capaços d'assumir. A partir d'aquí, haurérem de dissenyar una programació a l'alçada de l'edifici.

Obrim el futur a la cultura

Il·lustració de Cecília Santañes

El **Centre Cultural Lauredià** reneix.
Un espai que torna a bategar
com a punt de trobada,
de creació i de cultura compartida.
Aquesta clau és una invitació
a viure'l, a fer-lo teu.

**SANT JULIÀ
DE LÒRIA**
Viu-la

ENTREVISTA

MÒNICA DALMAU. L'arquitecta responsable del projecte repassa els aspectes més significatius de la reconstrucció, en la qual s'han prioritzat la preservació de la identitat de l'edifici i l'actualització tècnica.

“S’han buscat solucions amb el mateix nivell de qualitat”

Com es va plantejar la intervenció al Centre Cultural Lauredià després de l'incendi?

El comú ha enfocat els treballs com una reconstrucció, més que com una reforma. Des del primer moment es va donar prioritat a les plantes soterrànies, perquè havien quedat molt afectades per l'aigua i perquè eren zones amb molta activitat. Totes aquestes activitats s'havien hagut de traslladar a altres espais i era important recuperar-les com més aviat millor.

Per tant, la primera fase es va concentrar en aquesta zona?

Sí. Es va actuar a les plantes situades per sota del vestíbul. L'incendi va afectar directament la planta baixa, la zona d'accés des de la plaça, però després hi va haver una afectació important per l'aigua dels sistemes contra incendis, que va arribar sobretot a les plantes soterrànies. També hi havia l'afectació del fum, que es va concentrar especialment a les plantes superiors, on hi ha els seminaris i els auditoris. Per això es van ordenar les fases d'aquesta manera: primer recuperar els espais soterranis, després el vestíbul, la biblioteca, el bar i els seminaris i, finalment, els auditoris.

Quin criteri general ha guiat tota l'obra?

Sempre hem treballat amb una doble mirada: reparar o substituir. Com que veníem d'un sinistre i hi havia tota la qüestió de l'assegurança, calia valorar en cada cas si un material es podia conservar o si s'havia de canviar. Això ens va obligar a analitzar molt bé com estava construït el centre i quines qualitats tenia. Estem parlant d'un edifici amb uns materials i uns acabats de molta qualitat, que havien resistit bé el pas del temps durant 30 anys. Per això era important respectar aquest aspecte.

S'ha intentat preservar, doncs, la identitat de l'edifici?

Sí. El marbre, per exemple, és un element amb molta presència a tot l'edifici, especialment al vestíbul, però també als auditoris. L'hem mantingut perquè no havia quedat malmès i perquè forma part de la identitat del centre. Quan s'han hagut de substituir materials, hem buscat solucions que estiguessin al mateix nivell de qualitat i que garantissin durabilitat.

Una de les actuacions principals ha estat a l'auditori Claror. Què s'hi ha fet?
S'ha intentat mantenir la presència del marbre, perquè és un element molt identificable de la sala i no estava danyat.

FERNANDO GALINDO

L'AUDITORI CLAROR ÉS UN DELS ESPAIS ON MILLOR ES PERCEP LA INTERVENCIÓ

LA FAÇANA ESTÀ INTEGRADA A LA PLAÇA I POT COMPLEMENTAR EL QUE S'HI FACI

Però calia actuar-hi des del punt de vista acústic. S'han incorporat elements reflectants a l'escenari i s'han col·locat llistons de fusta sobre les parets laterals de marbre per millorar la resposta acústica. La fusta escollida és roure americà, i s'ha utilitzat també a les cabines i a les zones d'accés.

És un dels espais on el públic notará més el canvi?

Sí, sens dubte. Arquitectònicament, la sala Claror és un dels espais on la gent percebrà millor la intervenció, sobretot en l'aspecte acústic. També s'hi ha renovat tota la part audiovisual, la il·luminació, la ventilació, la climatització i les instal·lacions en general. Després de 30 anys, la tecnologia havia evolucionat molt i la sala necessitava aquesta actualització.

I a l'auditori Rocafort, quin ha estat el plantejament?

A la sala Rocafort vaig voler preservar la memòria del color blau, que ja era molt present abans, tant a les butaques com en l'ambient general de la sala. Per això s'ha jugat amb roure natural i roure teinyit de blau, i s'han escollit noves bu-

taques del mateix color. La moqueta és nova i segueix aquesta línia cromàtica. També s'hi ha fet una renovació completa de les instal·lacions, el so, la megafonia, la climatització, la ventilació i els sistemes contra incendis.

S'ha mantingut el nombre de localitats?

A l'auditori Claror es manté el nombre de butaques. Al Rocafort, potser s'ha guanyat alguna plaça, però el més important és que s'han incorporat solucions més flexibles, com les butaques desmuntables per adaptar l'espai a les necessitats d'accessibilitat.

La façana és un dels elements més visibles de la reconstrucció. Com es va plantejar?

Havia quedat força afectada pel fum i el comú va decidir aprofitar el moment per donar una imatge més moderna al centre, però mantenint-ne la identitat. Es van plantejar dues opcions, amb costos equilibrats, perquè es volia que la tria es fes amb procés participatiu.

Què caracteritza la façana finalment escollida?

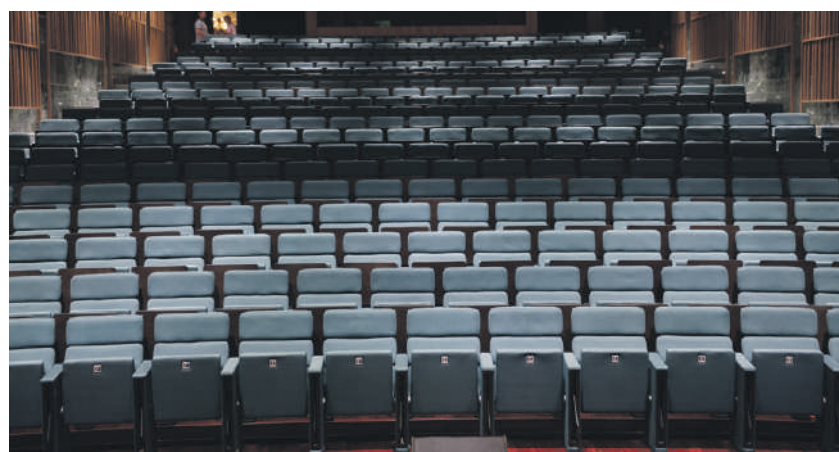
És una façana formada per lames que canvien de secció de manera irregular. Tot i ser estàtica, genera moviment segons el punt des d'on s'observa. Això la fa molt interessant arquitectònicament, perquè pot semblar diferent segons la perspectiva. També incorpora il·luminació, de manera que a la nit aquest moviment es reforça amb el joc de llum. A més, el cromatisme varia segons com hi incideix el sol. La façana, a més, està totalment integrada a la plaça i pot complementar les activitats que s'hi facin.

La biblioteca també ha canviat de manera important. Què s'hi ha buscat?

Amb la mateixa superfície s'ha aconseguit generar més diversitat d'usos. Hi ha espais per llegir el diari, zones de lectura, àrees de treball en grup, un espai de silenci absolut tancat i insonoritzat, punts més individuals amb ordinadors i un espai per a infants on es poden desenvolupar activitats. És un model de biblioteca més dinàmic, més obert i pensat per a totes les edats.

També s'ha reforçat la relació entre la biblioteca i el vestíbul.

Sí. La biblioteca té diversos accessos i ara es relaciona millor amb el hall. Això permet que, si es fa una presentació d'un llibre o una activitat cultural vinculada a la biblioteca, es pugui aprofitar aquesta connexió que s'ha establert amb l'espai d'accés a l'edifici.

MDG ARQUITECTURA

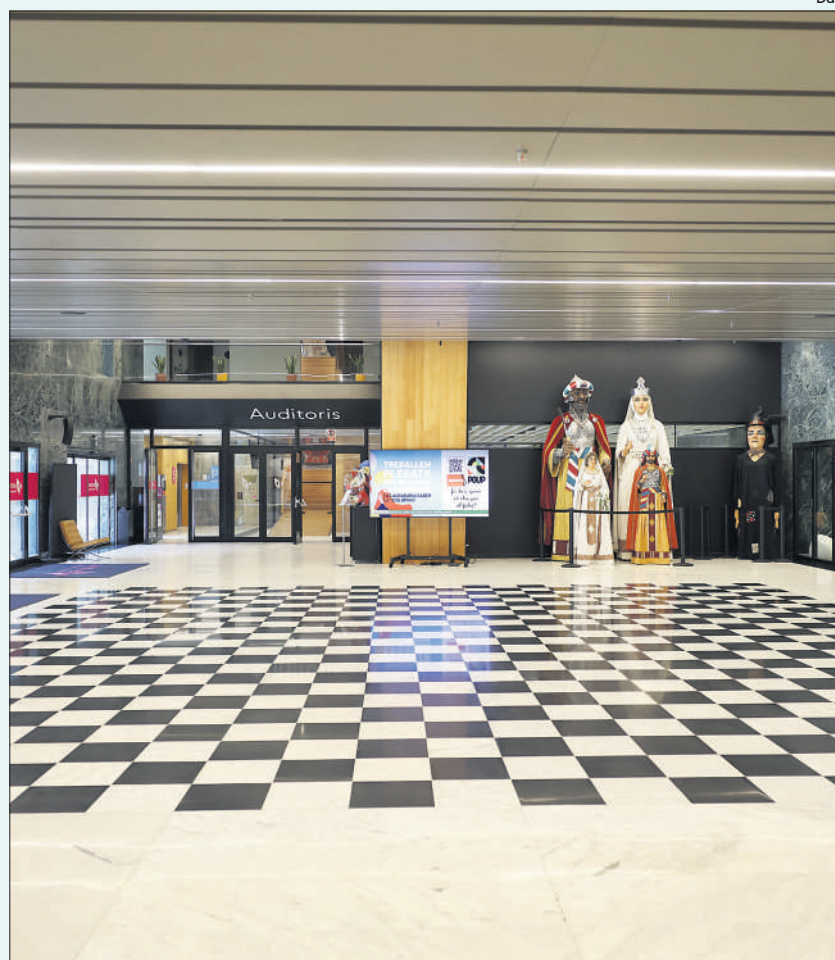
Urbanització La Plana, Edifici Mirador Park. Bloc I. 5è 1era, AD700 Escaldes-Engordany
NRT F-249872-S | +376 361 274 | mondalmau@gmail.com

ABANS I DESPRÉS

De la devastació a la recuperació

UN REPÀS GRÀFIC ALS PRINCIPALS ESPAIS DESPRÉS DE L'INCENDI I EN L'ACTUALITAT

L'incendi del 9 de novembre del 2022 va calcinar totalment el vestíbul i altres zones de la planta baixa del Centre Cultural Lauredià, mentre que el fum va malmetre els auditoris Claror i Rocafort, ubicats als pisos superiors. Les imatges següents permeten apreciar la transformació dels principals espais de l'equipament un cop completada la reconstrucció, incloent-hi l'espectacular façana.

EL PROJECTE

Reconstruir sense esborrar la identitat

ES COMBINA LA POSADA AL DIA AMB EL RESPECTE PELS ELEMENTS ORIGINALS

La reconstrucció del Centre Cultural Lauredià ha estat molt més que una intervenció tècnica després d'un sinistre. L'incendi que va afectar l'edifici va obligar a repensar-ne espais, materials, instal·lacions i usos, però també a prendre una decisió de fons: fins a quin punt calia substituir o conservar materials. El resultat és un exercici d'equilibri entre la reparació, l'actualització funcional i el respecte per la identitat arquitectònica.

El foc va incidir especialment a la planta baixa, a la zona del ves-

tíbul. L'aigua utilitzada per sufocar les flames va afectar sobretot els soterranis, on s'ubiquen les aules. El fum, en canvi, va deixar una empremta profunda a les parts superiors de l'edifici, als auditoris. Aquesta realitat va marcar l'ordre de les fases d'obra.

La primera prioritat va ser recuperar les plantes inferiors. Eren espais molt utilitzats i moltes de les activitats que s'hi feien havien hagut de traslladar-se provisionalment a altres locals. L'objectiu era retornar l'activitat al més aviat possible.

LA PRIMERA PRIORITAT VA SER RECUPERAR LES PLANTES INFERIORS

El vestíbul va concentrar una part important de la segona fase. Era una de les zones més afectades directament pel foc i, al mateix temps, un dels espais amb més valor simbòlic, perquè fa de transició entre la plaça i l'interior de l'equipament. Aquí s'ha optat per conservar el marbre, un dels

materials més identificables del centre, quan ha estat possible.

També a la planta baixa, la biblioteca és un dels espais on la intervenció es percep amb més claredat. L'afectació del foc i del fum va obligar a una remodelació profunda, però el resultat va més enllà de la substitució de

■ INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

BAIXA TENSÍO
MITJANA TENSÍO
CABLEJAT ESTRUCTURAT
FIBRA ÒPTICA
TELEFONIA IP
DOMÒTICA, LOXONE
CIRCUIT TANCAT TELEVISIÓ
AUDIOVISUALS
SISTEMES DE SEGURETAT
DETECCIÓ INCENDI
ENLLUMENAT PÚBLIC
ENLLUMENAT ARTÍSTIC
SAI

■ INSTAL·LACIONS MECÀNIQUES

LAMPISTERIA
CLIMATITZACIÓ
CALEFACCIÓ
VENTILACIÓ
GAS
SANEJAMENT
SEGURETAT INCENDIS
FRED COMERCIAL
PISCINES
GRUPS ELECTRÒGENS

■ ENGINYERIA, MANTENIMENT I SERVEIS

ENGINYERIA ESPECIALITZADA
GESTIÓ TÈCNICA
CONSULTORIA
MANTENIMENT INTEGRAL
FONTS DECORATIVES
OPTIMITZACIÓ ENERGÈTICA
REHABILITACIONS
S.A.T. 24H/365D

■ ENERGIES RENOVABLES I MEDI AMBIENT

GEOTÈRMIA
AEROTÈRMIA
SOLAR FOTOVOLTAICA
SOLAR TÈRMICA
BIOMASSA
EFICIÈNCIA ENERGÈTICA

Carrer de l'Anglada, 6
Casa Nova Font, Planta -1 Local
AD300 Ordino, Principat d'Andorra

em-t@emtandorra.com
Tel.: +376 737 727
www.emtandorra.com
@comsa_corp

EM-T

ELS DOS AUDITORIS HAVIEN QUEDAT MOLT CASTIGATS PEL FUM

materials. Així, la nova biblioteca s'ha organitzat per donar resposta a usos diferents i a públics diversos. L'espai ja no es planteja només com una sala de lectura, sinó com un equipament més dinàmic, capaç d'acollir diferents usos.

El salt més visible, però, arriba als auditoris Claror i Rocafort. La tercera fase de les obres va abordar uns espais molt castigats pel fum, que havia mal·lès paviments, revestiments de fusta, sostres i butaques. A l'auditori Claror, la intervenció ha buscat preservar elements reconeixibles, com ara la presència del marbre, però incorporant una millora acústica substancial. S'han afegit panells reflectants als laterals de l'escenari, que pugen fins al sostre, i s'ha treballat sobre les parets de marbre amb llistons de fusta per millorar el comportament sonor de la sala. La fusta escollida, de roure americà, també apareix en altres punts de l'auditori, com les cabines i els accessos, per mantenir una coherència material dins del

F. GALINDO

conjunt. Així mateix, el Claror també ha estat objecte d'una actualització tècnica integral.

A l'auditori Rocafort s'ha seguit una lògica semblant, conservant la memòria cromàtica de la sala, especialment el blau de les butaques i de la moqueta. Un dels guanys més destacats és l'accessibilitat. La remodelació ha reorganitzat els passos laterals i la relació amb l'escenari perquè s'hi pugui accedir sense haver de recórrer a escales. Igual que a l'altre auditori, també s'han incorporat elements tecnològics d'última generació.

La façana és l'element que més ha transformat la percepció exterior del Centre Cultural Laurèdia. També havia quedat molt afectada per l'incendi i pel fum, i calia intervenir-hi. La proposta escollida es basa en una façana de lames de secció irregular que generen una sensació de moviment segons el punt des d'on s'observi l'edifici. Tot i ser una façana estàtica, canvia visualment amb la perspectiva, amb la llum del dia i amb la il·luminació nocturna. Aquesta pell exterior aporta una imatge més contemporània, però manté una gamma cromàtica que segueix el fil conductor del centre original. La nova façana, a més, reforça la relació amb la plaça, ja que es concep com un element integrat amb l'exterior, que complementa els esdeveniments a l'aire lliure.

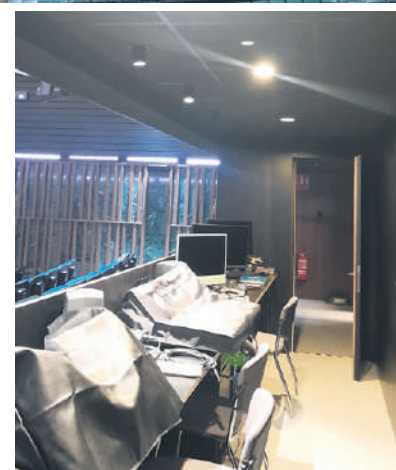
INNOVACIÓ, CREATIVITAT, EFICIÈNCIA I PROFESSIONALITAT

Avinguda Verge de Canolich 124, 1r-1a
AD600 Sant Julià de Lòria
Tel. +376 814 983 - Mòbil +376 371 191
info@engyeriacm.ad

REALITZACIÓ DE PROJECTES

ELECTRICITAT
TELECOMUNICACIONS
SEGURETAT CONTRA INCENDI
ENERGIES RENOVABLES I PROJECTES
ENERGÈTICS
VENTILACIÓ
CLIMATITZACIÓ
LAMPISTERIA I EVACUACIÓ

ACCESSIBILITAT I EFICIÈNCIA

Cultura sense obstacles

L'EDIFICI INCORPORA IMPORTANTS MILLORES PER A PERSONES AMB DIVERSITAT FUNCIONAL

La reobertura del Centre Cultural Lauredià ha permès recuperar un equipament central per a Sant Julià de Lòria després de l'incendi del 2022, però també ha servit per actualitzar-ne les prestacions. Més enllà de la reparació dels danys, la intervenció ha introduït millores en accessibilitat, confort dels usuaris i renovació de l'envolupant.

Un dels canvis més rellevants és l'adaptació dels auditoris. Els dos espais disposen ara d'accesos perfectament adaptats, més comoditat per al públic i sistemes d'accessibilitat pensats per a tothom. L'auditori Rocafort incorpora un accés a peu pla per a persones amb mobilitat reduïda, mentre que l'entrada al Claror es pot fer amb ascensor.

La reforma també ha incorporat un bucle magnètic a les dues sales, un sistema que facilita l'audició a les persones que utilitzen audíofons o implants coclears compatibles. Aquesta tecnolo-

gia permet rebre el so de manera més neta i directa, reduint interferències i millorant la comprensió en espectacles, conferències o projeccions. La mesura situa l'accessibilitat auditiva com un dels grans eixos de la renovació.

Les actuacions als auditoris també inclouen millores acústiques i tècniques, amb reduir la reverberació i afavorir una millor projecció del so. Aquest punt és especialment important en un equipament que ha d'acollir teatre, concerts, congressos i actes institucionals.

La intervenció sobre l'envolupant exterior ha estat també una

UN BUCLE MAGNÈTIC
FACILITA L'AUDICIÓ
A LES DUES SALES
PRINCIPALS

F. GALINDO

LA INTERVENCIÓ
SOBRE LA FAÇANA
PERMET MILLORAR
EL CONFORT TÈRMIC

part significativa de la reforma, el que permet millorar l'eficiència energètica de tot l'immoble. En aquest context, la renovació de la façana i la incorporació d'una nova pell exterior van més enllà de l'estètica: no només es modifica la imatge exterior, sinó que també pot contribuir a millorar el confort interior i el comportament tèrmic de l'edifici.

El nou Centre Cultural Lauredià esdevé, per tant, un equipament més accessible i tècnicament actualitzat, amb importants salts qualitatius en mobilitat, audició i confort dels principals espais.

CENTRE CULTURAL - SANT JULIÀ DE LÒRIA

Una nova pell per al cor cultural

"Més de 30 anys donant forma a l'arquitectura visual"

A Rotuldecor agraïm la confiança dipositada per donar forma a la façana del nou Centre Cultural de Sant Julià de Lòria.

Un projecte on disseny, enginyeria i artesania s'uneixen en cada detall. Gràcies a l'equip i a tots els qui han fet possible aquesta obra.

centre cultural lauredià

Rotuldecor
singular works

@rotuldecor
rotuldecor.com

REOBERTURA

COMÚ DE SANT JULIÀ DE LÒRIA

Un ampli programa inaugural

UNA INTENSA SETMANA D'ACTIVITATS VA SERVIR PER MOSTRAR LES CAPACITATS DEL NOU CENTRE

La inauguració del renovat Centre Cultural Lauredià no va suposar només la reobertura d'un edifici llargament esperat, sinó també tota una declaració d'intencions. Al llarg de sis dies, del 25 al 30 de juny, l'equipament va acollir una àmplia programació per mostrar la diversitat

d'activitats i propostes que pot acollir.

L'acte inaugural va combinar una part més institucional amb una celebració popular a l'entorn de la plaça de la Germanat. La façana, un dels elements més transformats del nou Centre Cultural Lauredià, es va

convertir en escenari d'un espectacle de llum, vídeo, música i dansa vertical concebut expressament per a l'ocasió. La proposta, dirigida per Hansel Cereza, fundador de La Fura dels Baus, va donar a la reobertura un caràcter fortament simbòlic, vinculat a la memòria, la

resiliència i el renaixement cultural de la parròquia.

La setmana inaugural va continuar amb una programació pensada per obrir el centre a públics molt diversos. Hi van tenir cabuda espectacles familiars, instal·lacions immersives, sessions musicals, dansa, teatre

i concerts. Entre les propostes destacades hi havia el concert de Maria del Mar Bonet, el musical *El Fil Invisible*, un recital d'havaneres a càrrec de Les Anxovetes o sessions de DJ. També es van programar jornades de portes obertes per donar a conèixer els espais renovats.

Cop Disseny equipa el Centre Cultural Lauredià amb butaques de la firma **Figueras Seating**

El Centre Cultural Lauredià ha remodelat les seves instal·lacions per transformar la sala principal en un espai polivalent, preparat per acollir representacions teatrals, concerts, conferències i tot tipus de convencions i d'esdeveniments.

Per donar resposta a aquesta versatilitat, s'ha escollit el model **Sensó 13113** amb acabats personalitzats. Es tracta d'una butaca elegant i compacta, amb seient abatible, que ofereix una excel·lent ergonomia i una experiència d'ús molt confortable. En total, s'hi han instal·lat **429 butaques**: 390 equipades amb la taula plegable **F48**, que incorpora connexió USB, i 39 ubicades a la primera fila, amb tauleta d'escriptura integrada al lateral.

Aquesta configuració permet oferir als usuaris una experiència còmoda i funcional, alhora que facilita una gestió més flexible de l'espai, maximitzant-ne les possibilitats d'ús.

El projecte també ha inclòs l'equipament de la **Sala Rocafort**, on s'han instal·lat **151 butaques Aptum 247**, un model amb certificació d'Ecodisseny que destaca per les seves prestacions acústiques, la seva durabilitat i el seu disseny.

Amb aquesta actuació, la sala es consolida com un auditori d'última generació, preparat per acollir una àmplia varietat d'activitats culturals i professionals.

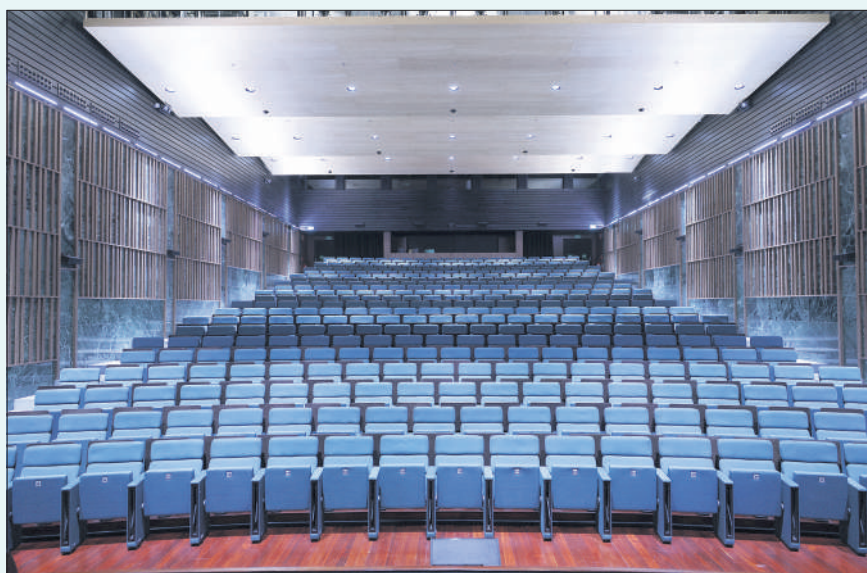
GALERIA

EL NOU CENTRE CULTURAL LAUREDIÀ

El resultat de la reconstrucció, en imatges

La reconstrucció del Centre Cultural Lauredià ha suposat una important actualització de l'equipament, tant des del punt de vista estètic com tècnic. S'ha preservat, però, la identitat dels espais més emblemàtics, com el vestíbul o els auditoris Claror i Rocafort, que mantenen els principals trets distintius.

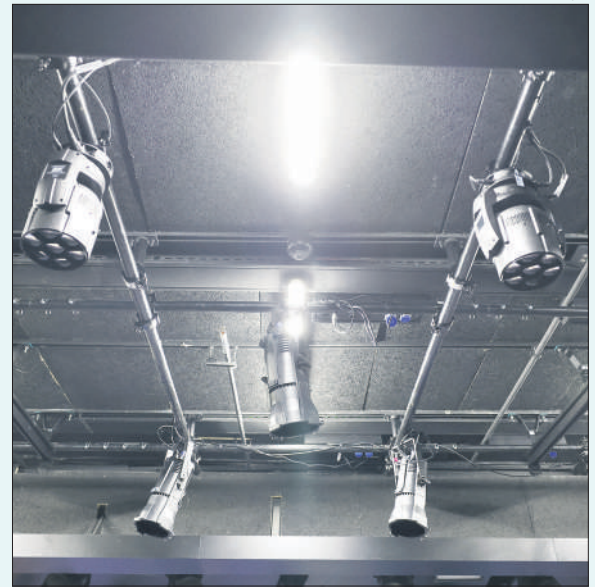
ZEBRONY STUDIO

Maderas y Diseño

L'EXCEL·LÈNCIA EN FUSTA AL SERVEI DE
L'ARQUITECTURA I DELS ESPAIS SINGULARS

Volem expressar el **nostre agraïment** a la propietat, direcció facultativa i constructora, per haver-nos confiat l'elecció dels treballs de fusteria i ebenisteria. Ha estat un privilegi participar en aquest projecte, en què la qualitat, el disseny i l'atenció al detall han sigut elements fonamentals. **Seguim compromesos** amb la **fabricació artesanal**, la **innovació tècnica** i l'excel·lència en cada projecte.

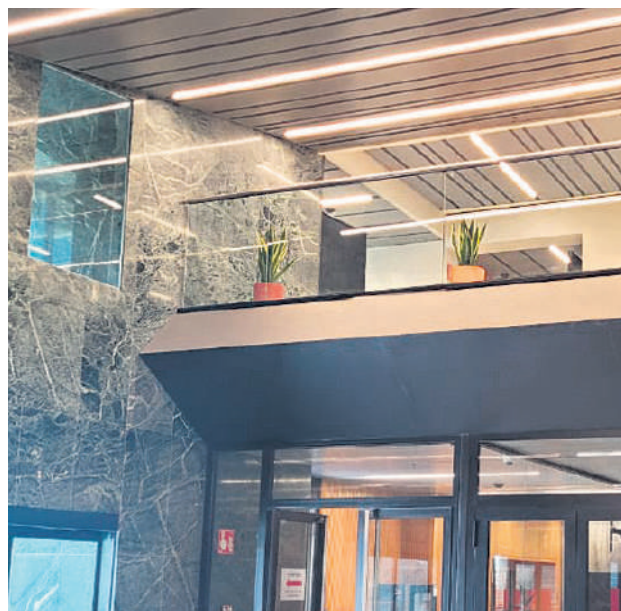
GALERIA

MÉS DE 30 ANYS ENS AVALEN

FI TO s.l.

Treballem per Andorra

Tel.: 811 356 · Fax: 863 398 · fito@fito.ad
C/Pobladó, 37, naus Cortés, núm. 3 · Santa Coloma · ANDORRA LA VELLA

La nova pell de la cultura d'Andorra.

CEVALLS
Constructora H

centre cultural lauredià

